NN 12/2022 (28.1.2022.), Presuda Visokog upravnog sud Republike Hrvatske poslovni broj: UsII-183/21-6 od 9. prosinca 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Domac, u upravnom sporu tužitelja Ž. uprave za ceste P.-g. županije, R., koju zastupa Odvjetničko društvo J. i V. d.o.o., R., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. T. d.d., Z., u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 9. prosinca 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/17-11/2343, urbroj: 376-05-3-21-27 od 9. travnja 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova presuda objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv rješenja tuženika kojim je odbijen njegov zahtjev za donošenje dopunskog rješenja u predmetu utvrđivanja H. T. d.d., Z. infrastrukturnim operatorom za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na županijskim i lokalnim cestama na području P.-g. županije te utvrđivanja količine i vrste takve infrastrukture i visine naknade za pravo puta.

2. Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika iz svih zakonom propisanih razloga. Iznosi da je rješenjem tuženika od 1. ožujka 2018. zainteresirana osoba utvrđena infrastrukturnim operatorom za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na županijskim i lokalnim cestama na području P.-g. županije te je utvrđena količina i vrsta te infrastrukture i visina naknade za pravo puta, a sve u skladu s elaboratom koji je zainteresirana osoba izradila pozvana zaključkom tuženika od 18. prosinca 2017. Navodi da je preklopom novoevidentiranih dionica županijskih i lokalnih cesta utvrđena ukupna razlika između starih dužina elektroničke komunikacijske infrastrukture u cestovnom zemljištu pod upravljanjem tužitelja i novih dužina u iznosu od 13.995,27 m. Navodi da je novi izračun utvrđen od strane ovlaštenog inženjera geodezije J. G., te dostavlja tehničko izvješće od 31. prosinca 2020. Navodi da se radi o trasama EKI koje su postojale i u trenutku kada je tužitelj podnio zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, kao i u trenutku kada je tuženik donio zaključak i rješenje od 1. ožujka 2018., zbog čega smatra nedvojbenim da zainteresirana osoba prilikom izrade elaborata nije postupila u skladu s obvezom iz zaključka tuženika od 18. prosinca 2017. Stoga smatra nedvojbenim da rješenjem tuženika od 1. ožujka 2018. nisu riješena sva pitanja u vezi s ovom upravnom stvari te se poziva na stajalište ovog Suda izraženo u presudi broj: UsII-302/19 od 29. siječnja 2020., koje smatra primjenjivim u konkretnom slučaju. Budući da tuženik nije odlučio o EKI u cestovnom zemljištu pod njegovim upravljanjem u iznosu od 13.995,27 m, smatra da su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za donošenje dopunskog rješenja. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji, poništi rješenje tuženika i obveže tuženika da tužitelju naknadi trošak upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

3. U skladu s odredbom članka 32. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), tužba je dostavljena na odgovor tuženiku i zainteresiranoj osobi.

4. Tuženik se podneskom od 15. lipnja 2021. očitovao o navodima tužbe, pri čemu ističe da tužitelj osporava činjenice utvrđene elaboratom za pravo puta temeljem kojeg je doneseno rješenje iz 2018., a elaborat nije moguće mijenjati dopunskim rješenjem. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.